

TJUGOFEMTE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 21 SEPTEMBER

MATTEUS, APOSTEL OCH EVANGELIST

Fest

Läsning

Ef 4:1-7, 11-13

Jag uppmanar er, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Var och en av oss har fått just den nåd som Kristus har velat ge honom. Så gjorde han några till apostlar, andra till profeter, till förkunnare eller till herdar och lärare. De skall göra de heliga mera fullkomliga och därigenom utföra sin tjänst och bygga upp Kristi kropp, tills vi alla kommer fram till enheten i tron och i kunskapen om Guds son, blir fullvuxna och når en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Responsoriepsalm

Ps 19:2-5 (R. jfr 5)

R. Deras ord går ut över hela jorden.

Himlarna förtäljer Guds ära,
och fästet förkunnar hans händers verk.
Den ena dagen talar om det till den andra,
och den ena natten kungör det för den andra.
Det är ej ett tal eller språk vars ljud inte hörs.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

V. O Gud, vi lovar dig. O Herre, vi bekänner dig.
Dig prisar apostlarnas saliga kör.

Evangelium

Matt 9:9-13

Vid den tiden såg Jesus en man som hette Matteus sitta utanför tullhuset. Han sade till honom: »Följ mig!« Och Matteus steg upp och följde honom. När Jesus sedan låg till bords i hans hus, kom många tullindrivare och syndare dit och lade sig till bords tillsammans med honom och hans lärjungar. Fariseerna som såg det sade till lärjungarna: »Hur kan er mästare äta tillsammans med tullindrivare och syndare?« Han

hörde det och sade: »Det är inte de friska som behöver läkare, utan de sjuka. Gå och lär er vad som menas med orden: *Barmhärtighet vill jag se och inte offer*. Ty jag har inte kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare.«

TISDAG DEN 22 SEPTEMBER

Läsning

Ords 21:1-6, 10-13

Kungars hjärtan är i Herrens hand som vattenbäckar:
han leder dem varthelst han vill.
Var man tycker sin väg vara den rätta,
men Herren är den som prövar hjärtan.
Att öva rättfärdighet och rätt,
det är mer värt för Herren än offer.
Stolta ögon och högmodigt hjärta
– de ogudaktigas lykta är dem till synd.
Den strävsammes omtanke leder endast till vinning,
men all girighet endast till förlust.
De skatter som förvärvas genom falsk tunga,
de är en försvinnande dunst och hastar till döden.
Den ogudaktiges själ har lust till det onda,
hans nästa finner ingen barmhärtighet hos honom.
Straffar man smädaren, så blir den okunnige vis,
och undervisar man den vise, så inhämtar han kunskap.
Den Rättfärdige ger akt på den ogudaktiges hus,
han störtar de ogudaktiga i olycka.
Den som tillsluter sitt öra för den armes rop,
han skall själv ropa utan att få svar.

Responsoriepsalm

Ps 119:1, 27, 30, 34-35, 44 (R. 35a)

R. Led mig på dina befallningars stig.

Saliga de vilkas väg är ostrafflig,
de som vandrar efter Herrens lag. R.

Lär mig att förstå dina stadgars väg,
så vill jag begrunda dina under. R.

Jag har utvalt sanningens väg,
jag har bejakat dina lagar. R.

Ge mig förstånd, så vill jag ta din lag i akt
och hålla den av allt mitt hjärta. R.

Led mig på dina befallningars stig,
ty till den har jag behag. R.

Så vill jag hålla din lag beständigt,
ja, alltid och i evighet. R.

Halleluja

Luk 11:28b

V. Saliga de som hör Guds ord
och tar vara på det, säger Herren.

Evangelium

Luk 8:19–21

Vid den tiden kom Jesu mor och hans bröder för att prata med Jesus men de kunde inte ta sig fram till honom i trängseln. Man sade till honom: »Din mor och dina bröder står där ute och vill träffa dig.« Men han svarade: »Min mor och mina bröder, det är alla dessa som hör Guds ord och handlar efter det.«

ONSDAG DEN 23 SEPTEMBER

Läsning

Ords 30:5–9

Allt Guds tal är luttrat, han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till honom. Läg inte något till hans ord, för att han inte må ertappa dig med lögn.

Om två ting ber jag dig, vägra mig dem inte, intill min död: Låt fåfänglighet och lögn vara fjärran ifrån mig, och ge mig inte fattigdom, ej heller rikedom, men låt mig få det bröd mig tillkommer. Jag kunde eljest, om jag blev alltför mätt, förneka dig, så att jag frågade: »Vem är Herren?« Eller om jag blev alltför fattig, kunde jag bli en tjuv, ja, förgripa mig på min Guds namn.

Responsoriepsalm

Ps 119:29, 72, 89, 101, 104, 163 (R. 105a)

R. Ditt ord är mina fötters lykta.

Låt lögnens väg vara fjärran ifrån mig,
och förunna mig din undervisning. R.

Din lag är mig bättre
än tusentals stycken guld och silver. R.

Herre, du är i evighet,
ditt ord står fast i himlen. R.

Jag avhåller mina fötter från alla onda vägar,
ty jag vill hålla ditt ord. R.

Dina befallningar ger mig förstånd,
därför hatar jag alla lögnens vägar. R.

Jag hatar lögnen, den skall vara mig en styggelse,
men din lag har jag kär. R.

Halleluja

Mark 1:15

V. Tiden är inne, Guds rike är nära.
Omvänd er och tro på evangeliet.

Evangelium

Luk 9:1-6

Vid den tiden kallade Jesus samman de tolv och gav dem makt över alla demoner och kraft att bota sjukdomar. Och han sände ut dem för att förkunna Guds rike och göra de sjuka friska. Han sade till dem: »Ta inte med er något på vägen, ingen stav eller påse, inte bröd eller pengar och inte mer än en enda skjorta. Har ni kommit till ett hus, så stanna där tills ni skall vidare. Och är det någon stad där man inte tar emot er, så gå därifrån och skaka bort dess damm från era fötter. Det skall vittna mot dem.« Och de gav sig i väg och gick från by till by, och överallt förkunnade de evangeliet och botade sjuka.

TORSDAG DEN 24 SEPTEMBER

Läsning

Pred 1:2-11

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Fåfängligheters fåfänglighet! Allt är fåfänglighet! Vad förmån har människan av all möda som hon gör sig under solen? Släkte går, och släkte kommer, och jorden står evinnerligen kvar. Och solen går upp, och solen går ned, och har sedan åter brått att komma till den ort där hon går upp. Vinden far mot söder och vänder sig så mot norr. Den vänder sig och vänder sig, allt under det att den far fram, och så börjar den åter sitt kretslopp. Alla floder rinner ut i havet, och ändå blir havet aldrig fullt. Där floderna förut har runnit, dit rinner de ständigt tillbaka. Allt arbetar utan rast, ingen kan utsäga det. Ögat mättas inte av att se, och örat blir inte fullt av att höra. Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som har hänt är vad som kommer att hända: inget nytt sker under solen. Inträffar något om vilket man ville säga: »Se, detta är nytt«, så har detsamma ändå skett redan förut, i gamla tider, som var före oss. Man kommer inte ihåg dem som levde före oss. Och dem som skall komma efter oss skall man inte heller komma ihåg bland dem som lever ännu senare.

Responsoriepsalm

Ps 90:3-6, 12-14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,
så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Joh 14:6

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 9:7-9

Vid den tiden fick tetrarken Herodes höra berättas om allt som Jesus gjorde, och han visste inte vad han skulle tro. Några påstod nämligen att Johannes hade uppväckts från de döda, några att Elia visade sig och andra att någon av de gamla profeterna hade uppstått. Herodes sade: »Johannes har jag låtit halshugga. Vem är då han som jag hör allt detta om?« Och han försökte få träffa honom.

FREDAG DEN 25 SEPTEMBER

Läsning

Pred 3:1-11

Allting har sin tid,
och varje företag under himmelen har sin stund.

Födas har sin tid, och dö har sin tid.
Plantera har sin tid,
och rycka upp det planterade har sin tid.
Dräpa har sin tid, och läka har sin tid.

Bryta ned har sin tid, och bygga upp har sin tid.
Gråta har sin tid, och le har sin tid.
Klaga har sin tid, och dansa har sin tid.
Kasta undan stenar har sin tid,
och samla ihop stenar har sin tid.
Ta i famn har sin tid,
och avhålla sig från famntag har sin tid.
Söka upp har sin tid, och tappa bort har sin tid.
Förvara har sin tid, och kasta bort har sin tid.
Riva sönder har sin tid, och sy ihop har sin tid.
Tiga har sin tid, och tala har sin tid.
Älska har sin tid, och hata har sin tid.
Krig har sin tid, och fred har sin tid.

Vad förmån av sin möda har då den som arbetar? Jag såg vilket besvär Gud har gett människors barn till att plåga sig med. Allt har han gjort skönt för sin tid, ja, han har också lagt evigheten i människornas hjärtan, dock så, att de inte förmår att till fullo, från början till slut, fatta det verk som Gud har gjort.

Responsoriepsalm

Ps 144:1a, 2abc, 3–4 (R. 1a)

R. Lovad vare Herren, min klippa.

Lovad vare Herren, min klippa,
Han är mitt värn och min borg,
min fästning och min räddare,
min sköld och min tillflykt. R.

Herre, vad är en människa, att du vill veta av henne,
en människoson, att du tänker på honom?
Människan är lik en vindfläkt,
hennes dagar som en försvinnande skugga. R.

Halleluja

Jfr Mark 10:45

V. Människosonen har kommit för att tjäna
och ge sitt liv till lösen för många.

Evangelium

Luk 9:18–22

En gång när Jesus hade dragit sig undan för att be och lärjungarna var med honom, frågade han dem: »Vem säger folket att jag är?» De svarade: »Johannes döparen, men somliga säger Elia och andra att någon av de gamla profeterna har uppstått.« – »Och ni«, frågade han, »vem säger ni att jag är?» Petrus svarade: »Guds Messias.« Han förbjöd dem strängt att tala om det för någon och sade: »Människosonen måste

lida mycket och bli förkastad av de äldste och översteprästerna och de skriftlärda och bli dödad och bli uppväckt på tredje dagen.«

LÖRDAG DEN 26 SEPTEMBER

Läsning

Pred 11:9 – 12:8

Gläd dig, du yngling, i din ungdom, och låt ditt hjärta unna dig fröjd i din ungdomstid, ja, vandra de vägar ditt hjärta har lust till och så, som det behagar dina ögon. Men vet att Gud för allt detta skall dra dig till doms. Ja, låt grämelse vika ur ditt hjärta, och håll plåga borta från din kropp. Ty ungdom och blomstring är fåfänglighet.

Tänk på din Skapare i din ungdomstid, förrän de onda dagarna kommer och de år nalkas, om vilka du skall säga: »Jag finner inte behag i dem«; ja, förrän solen blir förmörkad, och dagsljuset och månen och stjärnorna; före den ålder då molnen kommer igen efter regnet, den tid då väktarna i huset darrar och de starka männen kröker sig; då malerskorna sitter sysslolösa, så få som de nu har blivit, och skåderskorna har det mörkt i sina fönster; då dörrarna åt gatan stängs till, medan ljudet från kvarnen försvagas; då man står upp, när fågeln börjar kvittra, och alla sångens tärnor sänker rösten; då man fruktar för var backe och förskräckelser bor på vägarna; då mandelträdet blommar och gräshoppan släpar sig fram och kaprisknoppen blir utan kraft, nu då människan skall fara till sin eviga boning och gråtarna redan går och väntar på gatan; ja, förrän silversnöret rycks bort och den gyllene skålen slås sönder, och förrän ämbaret vid källan krossas och hjulet slås sönder och faller i brunnen och stoftet vänder åter till jorden, varifrån det har kommit, och anden vänder åter till Gud, som har givit den.

Fåfängligheters fåfänglighet! säger Predikaren. Allt är fåfänglighet!

Responsoriepsalm

Ps 90:3–6, 12–14, 17 (R. 1)

R. Du har varit vår tillflykt från släkte till släkte.

Du låter människorna vända åter till stoft,
du säger: »Vänd åter, ni människor.«
Ty tusen år är i dina ögon
som den dag som förgick i går,
de är som en nattväkt. R.

Du sköljer dem bort,
de är som en sömn.
Om morgonen liknar de gräset som frodas:
det blomstrar upp och frodas om morgonen,
men om aftonen torkar det bort och förvissnar. R.

Lär oss betänka hur få våra dagar är,

så att vi får hjärtats vishet.
Herre, vänd åter. Hur länge dröjer du?
Förbarma dig över dina tjänare. R.

Mätta oss med din nåd, när morgonen gryr,
så att vi får jubla och vara glada i alla våra dagar.
Herre, låt oss förnimma din ljuvlighet.
Ge framgång åt våra händers verk. R.

Halleluja

Jfr 2 Tim 1:10

V. Vår frälsare Kristus Jesus har utplånat döden
och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset
genom evangeliet.

Evangelium

Luk 9:43b–45

Vid den tiden då folket häpnade över allt som Jesus gjorde, sade Jesus till lärjungarna: »Lyssna noga på vad jag nu säger till er: Människosonen skall överlämnas i människors händer.« Men de förstod inte vad han menade, det var fördolt för dem för att de inte skulle fatta det, och de vågade inte fråga honom vad det betydde.

TJUGOSJÄTTE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 27 SEPTEMBER

Första läsningen

Hes 18:25–28

Herrens ord kom till mig. Han sade: »Det Herren gör är inte rätt«, säger ni. Lyssna, israeliter! Är det jag som handlar orätt? Är det inte ni? Om den rättfärdige upphör att vara rättfärdig och börjar handla orätt skall han dö. För den orätt han gjort skall han dö. Och om den gudlöse upphör att handla gudlöst och börjar handla rätt och rättfärdigt skall han rädda sitt liv. När han kommer till insikt om sina brott och upphör med dem skall han leva. Han skall inte dö.

Responsoriepsalm

Ps 25:4–9 (R. 6a)

*När resporsoriepsalmen sjungs så används texten i **Cecilia 624**. När den läses används följande text:*

R. Herre, kom ihåg din barmhärtighet.

Herre, lär mig dina vägar,
visa mig dina stigar.
Led mig i din sanning, lär mig,
du som är min Gud, min räddare,
ständigt hoppas jag på dig. R.

Herre, kom ihåg din barmhärtighet,
den godhet du alltid har visat.
Glöm min ungdoms synder, allt jag brutit,
tänk på mig i din trofasthet, Herre, du som är god. R.

Herren är pålitlig och god,
därför visar han syndarna vägen.
Han leder de ödmjuka rätt,
de ödmjuka lär han sin väg. R.

Andra läsningen

Fil 2:1-11

Om det finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla, gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras. Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.

Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre, Gud fadern till ära.

eller (kortare läsning):

Andra läsningen

Fil 2:1-5

Om det finns tröst genom Kristus, uppmuntran från kärleken och gemenskap från Anden, om det finns ömhet och medkänsla, gör då min glädje fullkomlig genom att visa enighet. Lev i samma kärlek, eniga i tanke och sinnelag, fria från självhävdelse och fåfänga. Var ödmjuka och sätt andra högre än er själva. Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras. Låt det sinnelag råda hos er som också fanns hos Kristus Jesus.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren,
och jag känner dem, och de följer mig.

Vid den tiden sade Jesus till översteprästerna och folkets äldste: »Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: 'Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.' Han svarade: 'Nej, det vill jag inte', men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: 'Jag skall gå, herre', men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?« De svarade: »Den förste.« Då sade Jesus till dem: »Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike. Johannes kom och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom.«